

Zastępca sekretarza generalnego ONZ dr Ralph J. Bunche przybył do Warszawy

WARSZAWA
We wczesnych godzinach porannych 16 bm., na zaproszenie ministra spraw zagranicznych PRL przybył do Warszawy zastępca sekretarza generalnego ONZ, dr Ralph J. Bunche, laureat Nagrody Pokojowej Nobla, szeroko znany na osobistość w życiu amerykańskim oraz w Organizacji Narodów Zjednoczonych. Podczas kilkudniowego pobytu w Polsce, dr R. J. Bunche m. in. zwiedzi Warszawę oraz wygłosi odczyt w Polskim Towarzystwie Przyjaciół ONZ na temat zagadnień kolonialnych w Karcie Narodów Zjednoczonych i w pracach ONZ.
Na Dworcu Głównym w Warszawie gościa powitali dyrektor departamentu MSZ Mieczysław Blusztajn oraz przewodniczący Polskiego Towarzystwa Przyjaciół ONZ prof. Michał Kaczorowski.
Zwracając się do dziennikarzy, dr R. J. Bunche stwierdził, że z głębokim zadowoleniem przyjął zaproszenie do odwiedzenia stolicy Polski.

Ekipy poszukiwawczo-wiertnicze intensywnie penetrują tereny Podkarpacia w poszukiwaniu ropy. Próbnymi wierczeniami, niezależnie od „tradycyjnego” już rejonu Lubaczowa, objęto rejon Przemyśla, Jarostawia i Tarnowa.
Bardzo ważną rolę w poszukiwaniach złóż posiadają badania sejsmiczne. Na terenie całego kraju pracuje obecnie 20 grup fachowców przeprowadzających badania metodą sejsmiczną, przy użyciu środków wybuchowych dla wywołania wstrząsów podziemnych.
Na zdjęciu: Zakładanie ładunku wybuchowego do wywierconego otworu.
CAF — fot. Seko

Polska wystawa w Korei

W ramach wymiany kulturalnej między Polską a Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną otwarto w Pienianie wystawę polskiego krajobrazu.
Fot. — CAF

NOWINY PRZESZOWSKIE

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR

Nakład 71.741

Wyd. A

Cena 50 gr

Nr 197 (3166) — Rzeszów, poniedziałek 17 sierpnia 1959 r.

Zakończył się V Kongres Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej

PRAGA
W sobotę po południu zakończył się w Pradze V Kongres Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej.
Delegaci jednogłośnie uchwalili przeszło 20 dokumentów, które odzwierciedlają wolę wchodzących w skład ŚFMD organizacji kontynuowania walki o pokój, przeciwko agresywnym planom imperialistów, o niepodległość narodów, o lepszą przyszłość młodego pokolenia.
Kongres opowiedział się za tym, by VIII Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów odbył się w roku 1962.
Na posiedzeniu końcowym wybrano władze ŚFMD. Przewodniczącym Federacji wybrany został Piero Pieralli (Włochy), sekretarzem generalnym — Christian Echard (Francja).

W Sanoku otwarto najdłuższy most wiszący w kraju

RZESZÓW
15 bm. w Sanoku odbyło się uroczyste przekazanie do użytku mostu wiszącego nad rzeką San. Most został zaprojektowany przez mgr inż. W. Rudzińskiego z Ministerstwa Komunikacji przy współpracy naukowców Politechniki Warszawskiej.

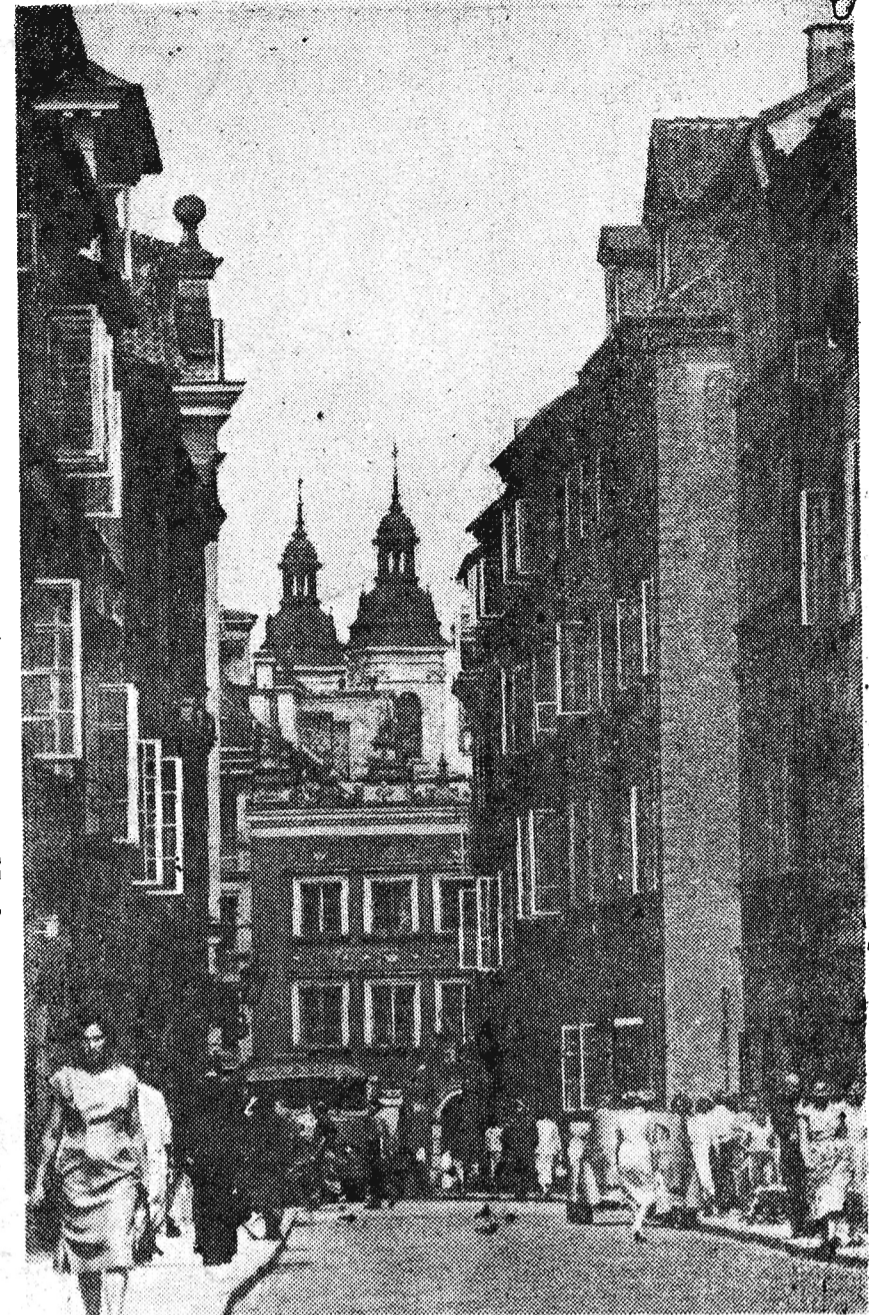
W uroczystości otwarcia mostu wzięło udział kilka tysięcy mieszkańców Sanoka. Przybyli przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki Komunalnej, mgr inż. W. Rudziński, prof. dr Z. Wasutyński z Politechniki Warszawskiej, sekretarz Prez. WRN w Rzeszowie — Fr. Kielbleki i przedstawiciele władz miejscowych.

20-procentowy dodatek bieszczadzki

Na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów przyznany został z dniem 1 czerwca br. 20 proc. dodatek do uposażeń pracownikom zatrudnionym w bieszczadzskich przedsiębiorstwach leśnych, budowlanych, komunikacyjnych i energetycznych. Dodatek obliczany będzie na podstawie zarobków brutto.

Przyznanie 20 proc. dodatku bieszczadzkiego wpłynie niewątpliwie zachęcająco na podejmowanie pracy w rejonie Bieszczad. Jak wynika z uchwały dodatek nie przysługuje pracownikom zatrudnionym w miastach powiatowych rejonu Bieszczad.

Nowy most, zbudowany ze stali, zawieszony jest na specjalnych linach. Jest to najdłuższy tego typu most wiszący w kraju. Koszty budowy pokryto ze środków budżetu terenowego — wydatnej pomocy fachowej i finansowej udzieliły zakłady pracy Sanoka — Sanocka Fabryka Autobusów i Sanockie Kopalnictwo Naftowe. Most łączy śródmiemieście Sanoka z wypoczynkową dzielnicą, Białą Górą i przystosowany jest w zasadzie do ruchu pieszego.

WARSZAWA

Na zdjęciu: Ulica Piwna na Starym Mieście.
CAF — fot. Barącz

Sukcesy „Mazowsza” w Jugosławii

BELGRAD
Zespół Pieśni i Tańca „Mazowsze” wystąpił 14 bm. na stadionie Tasmajdan w Belgradzie, na którym zebrało się ponad 3.500 osób. Podobnie, jak w czasie poprzednich występów w Mariborze, Opatów i Zagrzebiu — publiczność nagrodziła członków zespołu długotrwałymi oklaskami, zwłaszcza po wykonaniu tańców góralskich, krakowiaka oraz „Kukuleczki” której kilka zwrotek odśpiewano po serbsku.

„Przyjęty w poczet kandydatów” — a potem..?

TOWARZYSZU SEKRETARZU!
Zdziwi Was zapewne, że przekazuję za pośrednictwem gazety to, co mógłbym wysłać po prostu pocztą. Czynie tak jednak dlatego, że sprawy o których mówiliśmy dotyczą nie tylko Was czy mnie. Są one wspólne nam wszystkim i mogą zainteresować innych towarzyszy. Może i oni skorzystają z naszej wymiany zdań? A może przyłączą się do niej?
Mówiliście, pamiętacie, że organizacja wasza, i nie tylko ta, cierpi na brak rzutkiego, dobrego aktywu, że wszystko zwala się na kark pierwszego czy drugiego sekretarza POP, którzy harują całymi dniami, nie mając dostojnie znaleźć czasu na życie rodzinne, lekturę czy rozrywkę. Stwierdzałaś z obawą, że ten aktyw starzeje się, a o następców i pomocników nie łatwo. Mówiliście także, że młodzież urzeczona

technika, szukająca wyzicia w potańcówkach, nie kwapi się do pracy społecznej, a ta zorganizowana mało angażuje się w działalność organizacji partyjnej. Wydaje mi się, że mówiąc wówczas o przyzycianach, które powodują ten stan rzeczy pominieliśmy je dną i o niej chciałbym wiaśnie napisać.
Myślę mianowicie, że na rzekając często na apatię młodych (w jakimś stuleciu na tych młodych nie narzekano?!). Na brak szerszych zainteresowań politycznych, wpadamy z jednej strony w przesadę, a z drugiej, zwalając winę na co się da, nie dostrzegamy, że często tkwi ona, przynajmniej częściowo, też w nas samych, w mankamentach naszej pracy.
Oto przykład.
Kiedy pytałem Was o no woprzyjętych do partii wymieniliście m. in. Jerzego R. Sami przygotowywaliście go do wstąpienia w naszę szereg, rozmawialiście z nim, gdy składał swoje

podanie i nie bez zadowolenia i dumy śledziście przebieg zebrania, na którym przyjęty został w poczet kandydatów.
A potem?
Przeglądałem listę obecności na szkoleniu partyjnym, na zebraniach i nie mogłem jakoś doszukać się na nich nazwiska naszego kandydata. On sam tłumaczył mi to później to choro, to pracą na innej zmianie. Jakkolwiek by jednak tego nie tłumaczył, fakt nieuczestniczenia w zebraniach POP na przetrzeni niemal pół roku ma swoją wymowę.
Ale to nie wszystko. Jerzy nie bierze udziału w żadnym szkoleniu. Tłumaczyliście, że uczęszcza na Wieczorową Szkołę Aktywu ZMS. Sprawdziałem — niestety na listach KP ZMS nie ma go także. O składkach tylko wspomnę — mówiliście, że z tym w ogóle nie jest tam najlepiej, więc on nie jest tu wyjątkiem.
(Ciąg dalszy na str. 2)

W I rocznicę śmierci Fryderyk Joliot-Curie

Fryderyk Joliot-Curie — szef słynnej rodziny, Marli Skłodowskiej-Curie w Instytucie Radowym w Paryżu. Pierwsze prace naukowe rozpoczął Fryderyk Joliot-Curie pod kierownictwem, a potem wspólnie z Ireną, córką i asystentką Marii Curie-Skłodowskiej. W r. 1926 nastąpił ich ślub i odtąd małżonkowie Joliot-Curie ze zdwojoną energią przystąpili do badań naukowych. W wyniku ich dokonali epokowego odkrycia, wywołując po raz pierwszy na świecie sztuczną promieniotwórczość materii.
Do odkrycia tego doszli badając osobiście promieniowanie wysyłane przez metal — beryl, bombardowany cząstkami alfa, wyrzucanymi z jąderek atomowych polonu. Promieniowanie to mylnie było wówczas uważane za podobne pod względem swej natury do rentgenowskiego. Fryderyk Joliot i jego małżonka zwrócili uwagę, że pogład ten nie odpowiada rzeczywistości i stało się to punktem wyjścia do odkrycia przez Chadwicka, że osobiście promieniowanie w istocie składa się z obojętnych pod względem elektrycznym cząstek — neutronów.
W toku dalszych badań Fryderyk i Irena Joliot-Curie, bombardując glin cząstkami alfa polonu, zauważyli, iż glin nawet po zaprzestaniu bombardowania wysyła nadal pewne cząstki, które okazały się pozytonami, czyli elektronami o ładunku dodatnim. Tak więc atomy glinu, pod wpływem cząstek alfa polonu, same stały się źródłem promieniowania. Dalsze badania, wykonane na drodze chemicznej, wykazały, iż w rzeczywistości jądra atomowe glinu na

Jutro czytacie sensacyjne opowiadanie „Akcja Malgosia”

